

der ikke gjort nogen væsentlig Forandring derved ved den seneste Lov; men naar man nu opfordrer til, at man skulde træffe nye Bestemmelser, hvorved disse Aldersgrændser suspenderes, midlertidig sættes ud af Kraft, saa vilde jeg ikke kunne bifalde eller tilraade noget Saadant, thi selv om man i sin Organisation har Bestemmelser, som man ikke fuldt billiger, som man ikke er fuldt tilfreds med, maa man være varlig med at forandre frem og tilbage Regler, som engang ere fastslaaede. Ved en saadan Suspension af Aldersgrændsen, om den skete i det nu tilstundende Aar, hvor der ganske vist er Udsigt til, at der kommer til at falde ikke saa og blandt dem maatte flere anerkjendt dygtige Officerer, vilde man nemlig, som det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, komme til paa andre Punkter at ramme virkelig ubilligt og komme til at stufte Forventninger og Beregninger, som i den Henseende have samme Krav paa at imødekømmes, som de vilde have til at blive opretholdt, der ellers vilde falde for Aldersgrændsen. Jeg tror at burde sige dette, fordi det ogsaa vilde være forkert, om man ved saadanne Udtalelser her vakte Forventninger og Forhaabninger i vedkommende Kredse, som, naar det kom til Stykket, jeg kan ikke tro Andet, vilde blive stufede. Det er kun disse Bemærkninger, jeg fandt Anledning til.

Dinesen: Jeg finder Anledning til at gjøre en Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), der ligeoverfor mig sagde, idet det ærede Medlem henviste til de Ytringer, jeg havde brugt, da jeg havde Ordet, at det var grundløst at sige, at vi ikke kunde bruge Forstærkningen, naar vi ikke havde Fæstninger. Jeg erkjender ikke, at jeg saa nøie brugte dette Udtryk, men jeg sagde, at Forstærkningen for mig havde kun ringe Betydning, naar vi ikke kunde anvende den i Fæstninger. Jeg fastholder den Anskuelse, jeg har i den Retning, det er min Hovedgrund til i dette Dilemma at stemme imod Forstærkningens Indkaldelse. Naar det ærede Medlem og Andre med ham have talt om, at vi kunde komme til at anlægge Feltbefæstninger og da anvende Forstærkningen paa disse, saa vil jeg sige, at jeg kan ikke benegte, at Forstærkningen kunde anvendes i saadanne Befæstningsanlæg, men jeg tror ikke, at saadanne Befæstningsanlæg vilde have virkelig Værdi for et fortsat Forsvar for os. Det ærede Medlem sagde, at Forstærkningen kunde anvendes som Forsvar mod Landgangsforseg fra en Fjende. Jeg tror oprigtig talt ikke meget paa denne Anvendelse, jeg tror, at, naar der skal afværiges Landgangsforseg, saa skal det være gennem saa-

danne Operationer i aaben Mark, at selv de bedst organiserede Linietropper vilde have nok at gjøre med at foretage de Evolutioner, som der vilde blive Tale om at foretage, og at Forstærkningen høist vanskelig vilde kunne anvendes i den Retning. I det Hele taget fastholder jeg ogsaa, støttet paa den Betragtning, som blev udtalt af det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), at det er kun en Samling af Rekruter. Derfor fastholder jeg denne Betragtning, at hele det Forsvar, vi have, kun er af en ringe Betydning overfor det store Spørgsmaal om Landets Forsvar, saa længe vi ikke have en saadan Fæstning, hvori disse Rekruter og disse ikke tilstrækkelig sammenluttede Forstærkningsafdelinger kunne bruges, som vi have at raade over. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem vil have Sykke med sig, naar han anvender sine varme og oprigtige Udtalelser til Forsvar for, at vort Forsvarsvæsen kan blive fremmet, at han maa have Held med sig til, at det bliver en almindelig Mening, at vi maa komme til at befæste det, som vi kunne forsvare, og befæste det, som en Fjende fortrinnsvis vilde rette sit Angreb mod, og som det er af største Vigtighed for ham at komme i Besiddelse af. Have vi gjort det, kunne vi anvende vore Rekruter og vore lidet ordnede Forstærkningsafdelinger, men i aaben Mark frygter jeg for, at vi ville komme tilfört med dem, og det er denne Betragtning, det, at jeg har saa ringe Tro til Anvendelsen af Forstærkningen, der gjør, at jeg ikke vil stemme for Indkaldelsen.

Tang: Min Anledning til at forlange Ordet var en Udtalelse fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (M. Holdt). Jeg tror ikke, det ærede Medlem egentlig mente en vis Sætning, han udtalte, fuldt ud, og i hvert Fald, om han mente den, tror jeg ikke, han har Medhold her i Thinget hos en Æneste. Det ærede Medlem udtalte, at jo Mere vi gjøre for vort Fædrelands Forsvar, des nærmere er Danmark sin Grav (Afbrydelse), det tror jeg ikke er rigtig, naar denne Sætning rigtig forstås. Altsaa, jo Mere vi gjorde ved vort Fædrelands Forsvar, des nærmere var Danmark sin Grav. Det er jo en forferdelig Tanke, og jeg tror heller ikke, at vi ere uenige, efter hvad jeg kan forstaa, om, hvorvidt vi skulle forsvare os, men kun om Maaden, paa hvilken Danmark skal forsvares, og det er noget Andet. Enhver enkelt Mand, der bliver angreben paa sin Ret og sin Ære, eller ethvert enkelt Samfund eller mindre Del af Folket, der bliver angrebet paa sin Ret og Ære, og som ikke vil værges Hus og